

4

Tijdschrift voor
geloofsopbouw

3^E JAARGANG • AUGUSTUS 2017
WWW.VOLGMIJ.NL

Volg Mij!

10 **Van Egypte naar Kanaän**
Gods zorg in de woestijn

16 **The Jesus People**
Een verhaal van twee foto's

27 **Stof tot nadenken**
Kón ik het maar aannemen

Inhoud

■ Van Egypte naar Kanaän	
De uittocht van de Israëlieten uit Egypte.....	4
Gods zorg in de woestijn.....	10
De 40-jarige woestijnreis.....	29
■ Waar gebeurd:	
The Jesus People - een verhaal van twee foto's (deel 2)	16
■ Bijbelstudie:	
De komst van de Heere in heerlijkheid	21
■ Bijbel praktisch:	
Volg Mij!	24
■ Stof tot nadenken:	
Kón ik het maar aannemen.....	27
■ Goede boodschap:	
Het bloed van Christus.....	32

Colofon

Uitgever:

Stichting Uit het Woord der Waarheid
 Postbus 260
 7120 AG Aalten (Nederland)
 Tel. 0543 - 47 17 46
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
 E-mail: bestel@uhwdw.nl

Alle vragen m.b.t. abonnementen richten aan de uitgever!

Volg Mij! verschijnt minimaal zes keer per jaar.
 Abonnementsprijzen:
 Nederland € 18,95
 Europa € 26,95 (incl. verzending)

De Bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling. © Stichting HSV 2010.

Redactie:

E-mail: volgmij@christelijkjeugdwerk.nl
 Internet: www.VolgMij.nl

Copyright afbeeldingen:

© www.pixelio.de: 1, 7, 8, 10, 15 onder
 © Wikipedia: 4, 9, 29, 30
 © R. Dietermann: 11, 13
 © Brian Reynolds: 16
 © Shutterstock.com: 21
 © SweetPublishing.com: 32

Hallo allemaal!

In deze editie van **Volg Mij!** gaan we het onder andere over de woestijnreis hebben. God voorziet in alles tijdens de reis die ook wij als gelovigen door deze wereld hebben te gaan. Hij heeft ons gered door de Heere Jezus. Hij heeft ons daarna niet alleen gelaten, maar is met ons. En Hij wil ons leiden. Net zoals de Israëlieten niet zonder God in de woestijn konden, kunnen wij dat ook niet. Hoe zouden ze anders kunnen overleven? Hoe zouden ze kunnen weten waar ze heen moeten gaan? Zo kunnen wij eigenlijk ook geen moment zonder God.

Petrus heeft een keer gezegd: 'Naar Wie moeten we heengaan?' Je zou net als Mozes kunnen doen. Die vroeg een keer aan Hobab om met hen mee te gaan. Hobab zou de weg wel weten (Num. 10:35). Maar was hij toen niet vergeten dat God in hun midden was om hun te leiden (Ex. 33:14-15)? Laten we altijd leiding en hulp van Hem verwachten. Hij heeft alles gegeven wat op onze levensreis nodig is. Hij heeft water uit de rots en brood uit de hemel gegeven. Hij heeft de Israëlieten gedragen, zoals een man zijn zoon draagt (Deut. 1:31). En ook jou en mij wil Hij elke dag dragen.

We kunnen veel leren van Israël. Want we zijn niets beter. Wat gaf het volk als antwoord tegenover al het goede en al de zorg die ze van de Heere ontvangen hadden? Ze waren vol met ongeloof en wilden weer terug naar Egypte, ze dwaalden 40 jaar door de woestijn.

Laten we de Heere Jezus van harte volgen. Hij zegt immers: 'Neemt Mijn juk op u... want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht'.

Wat een zegen is het om Zijn raad af te wachten. Zijn ogen zijn op ons gericht en Hij wil ons raad geven, Hij wil ons de weg laten zien die we moeten gaan (Ps. 32:8). Laten we Hem volgen in Zijn kracht. We kunnen Hem volgen waarheen Hij ook gaat, zoals we dat ook zullen lezen van een groep gelovigen in Openbaring 14:4.

Op die manier kunnen we Hem in ons leven verheerlijken. En alleen dat is een weg tot zegen voor ons en voor onze familie, vrienden en mensen om ons heen. De Heere wil ook jou raad geven op je hele levensweg, totdat we komen bij het einddoel. Want binnenkort zal Hij ons opnemen in Zijn heerlijkheid (Ps. 73:24). Dan zullen we Hem zien, zoals Hij is (1 Joh. 3:2). Wat een moment zal dat zijn!

Namens de redactie,

Murat Tüzün

De uittocht van de Israëlieten uit Egypte

Exodus 1-15

In Exodus wordt bericht over het ontstaan van het volk Israël en zijn bevrijding uit de slavernij in Egypte. De eerste twee hoofdstukken van dit Bijbelboek laten de vreselijke toestand van het volk Israël in Egypte zien. Het bevond zich daar in een bijna uitzichtloze situatie, in wrede slavernij van de Egyptenaren.

Het zag eruit, alsof de God van Abraham, Izak en Jakob de nakomelingen van deze geloofsmannen vergeten had. Maar dat was niet zo! In hoofdstuk 2:24-25 staat, dat God het gekerm van de Israëlieten hoorde, dat Hij dacht aan Zijn verbond met Abraham, met Izak en met Jakob, dat Hij omzag naar de Israëlieten en dat Hij Zich over hen ontfermde.

Enkele gebeurtenissen uit het begin van dit Bijbelboek gaan we bekijken en daaruit trekken we praktische toepassingen voor ons leven als christen. Tegelijkertijd proberen we ook in de verschillende symbolen die in dit Bijbelboek gebruikt worden, iets van het heilsplan van God voor verloren mensen te herkennen.

1. Mozes krijgt een opdracht

Al lang geleden had God een werktuig, Mozes, verkoren om het volk Israël uit de slavernij van Egypte te bevrijden en in het land Kanaän te leiden. Op een indrukwekkende manier bestuurde God de omstandigheden, om Mozes van de door farao bevolen dood te redden en hem voor zijn grote opdracht voor te bereiden (hoofdstuk 2). Hij bestuurde het zo, dat Mozes aan het hof van farao kwam en daar 40 jaar in de wijsheid van de Egyptenaren onderwezen werd. Hij leidde Mozes ook 40 jaar in de eenzaamheid van de woestijn, nadat hij uit eigen beweging en op het verkeerde tijdstip actief was geworden om de Israëlieten te redden (hoofdstuk 2:11-15). Daar in de stilte, bij de schapen, bereidde Hij Zijn dienstknecht voor.

In hoofdstuk 3 komt dan het tijdstip dat God ingrijpt om Zijn volk te verlossen. Hij verschijnt aan Mozes in een brandende doornstruik en laat hem weten dat Hij de ellende van het volk in Egypte gezien en hun geschreeuw om hulp gehoord had en dat Hij nu neergekomen was om Zijn volk uit de hand van de Egyptenaren te redden (vers 7-9). Daarvoor wilde Hij Mozes gebruiken. Daarom geeft Hij hem in vers 10 de opdracht: *'Nu dan, ga op weg. Ik zal u naar de farao zenden, en u zult Mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte leiden'*.

De toestand van de slavernij van de Israëlieten in Egypte is een beeld van de toestand van een mens voor zijn bekering. Hij bevindt zich in de wereld (Egypte) onder de heerschappij van satan (farao), de vorst van deze wereld (Joh. 12:31). Uit deze toestand kan alleen de Heere een zondaar bevrijden. Maar vaak wil Hij gelovigen (Mozes) daarvoor als werktuig gebruiken. Zijn wij bereid als we een dergelijke opdracht van onze Heere krijgen?

Mozes is niet erg enthousiast over Gods opdracht. Hij is bang en voelt zich er niet tegen opgewassen (hoofdstuk 4).

God heeft veel, heel veel geduld met Mozes en geeft hem op alle tegenwerkingen een passend antwoord.

Laten we van Mozes leren, die zijn zorgen en angsten openlijk voor God uitsprekt. Maar laten we ook luisteren, wat God jou en mij antwoordt – en dan moedig met Hem gaan (hoofdstuk 5)!

Hoofdstuk 5 bericht hoe Mozes en Aäron de farao de oproep van God overbrengen: 'Laat Mijn volk gaan om voor Mij een feest te vieren in de woestijn!' (Ex. 5:1). Maar de farao is daartoe niet bereid. Hij wijst de aanwijzing van God rigoureuus af en vergroot zelfs nog de werkdruk voor de Israëlieten (vers 4-9).

2. De plagen

De weigering van de farao om de Israëlieten te laten trekken, leidt ertoe dat God tien plagen over de farao en zijn land brengt. Dat wordt vermeld in Exodus 7 t/m 12.

De tien plagen:

1. *Water in bloed veranderd (7:14-25)*
2. *Kikkers (8:1-15)*
3. *Muggen (8:16-19)*
4. *Steekvliegen (8:20-32)*
5. *Veepest – al het vee van de Egyptenaren stierf (9:1-7)*
6. *Zweren (9:8-12)*
7. *Hagel (9:13-35)*
8. *Sprinkhanen (10:1-20)*
9. *Drie dagen duisternis (10:21-29)*
10. *Dood van de eerstgeborenen (hoofdstuk 11 en 12)*

Gods bedoeling met de plagen

Welk doel had God met de plagen? Verschillende gedeeltes in het Oude Testament werpen licht op deze vraag: Zij

- dienden ter demonstratie van Gods kracht en macht (Ex. 9:16);
- waren een straf voor de farao en zijn volk voor de onderdrukking

van de Israëlieten (Ex. 10:16);

- waren een oordeel van God over de goden van Egypte (Ex. 12:12; Num. 33:4);
- lieten zien dat God groter is dan alle goden van mensen (Ex. 18:10-11);
- waren een ernstige waarschuwing voor andere volken aangaande de woorden van de Heere in Genesis 12:3 'Wie u vervloekt, zal Ik vervloeken' (1 Sam. 4:8; Joz. 2:9-11);
- moesten ook Israël van de grootheid en heiligheid van God overtuigen (Ex. 15:11; Deut. 4:33-35);
- geven een profetische blik betreffende de toekomstige oordelen van God over deze wereld (zo vertonen de oordelen met de schalen in Openbaring 16 veel parallellen met de plagen).

Bij de plagen verheerlijkte God Zich in het oordeel – voor ons is dit handelen van God vaak niet zo goed te begrijpen.

Maar wat betekent het, als God Zich verheerlijkt? Bij de verheerlijking wordt iets van Gods grootheid en heerlijkheid zichtbaar.

En God is niet alleen liefde, maar ook licht (1 Joh. 4:8; 1:5).

De indeling / ordening van de plagen

De tien plagen laten zich in drie groepen van telkens drie plagen indelen. De tiende en laatste plaag staat er iets buiten, omdat die speciaal te maken heeft met de verlossing van Israël. Deze indeling wordt in meerdere pun-

ten duidelijk:

- Mozes moest telkens bij de eerste plaag van een groep 's morgens naar de farao gaan (7:15; 8:20; 9:13).
- God liet de farao steeds aan het begin van de eerste beide plagen van een groep waarschuwen, terwijl de laatste plaag van een groep telkens

zonder waarschuwing vooraf kwam.

- De plagen van het eerste drietal werden door de staf van Aäron opgeroepen. Bij het tweede drietal wordt noch de staf van Mozes, noch die van Aäron genoemd. De plagen van het derde drietal werden daarentegen door de staf of de hand van Mozes veroorzaakt.

De plagen werden in hun intensiteit steeds erger. Toen de farao dat zag, probeerde hij verschillende keren met listige compromissen de kinderen van Israël in zijn macht te houden (8:25,28; 10:9-11; 10:24). Zo doet de duivel ook nu nog moeite om een zondaar in zijn macht te houden.

Bij de tiende en laatste plaag greep God zelf in. Omstreeks middernacht wilde Hij door het land Egypte gaan en alle eerstgeborenen in het land doden (11:5; 12:12). Dat gold ten

diepste ook voor de Israëlieten. Maar God had een weg om Zijn volk dit oordeel te besparen – het bloed van het paaslam (Exodus 12). Het Pascha is een mooie en duidelijke vooruitblik op de dood van de Heere Jezus. Dat wordt in het Nieuwe Testament helemaal duidelijk: 'Want ook ons Paaslam is voor ons geslacht: Christus' (1 Kor. 5:7).

Het paaslam was een lam van een jaar oud (Ex. 12:5), en daarmee dus geen klein lam meer, zoals we die in het voorjaar in de wei zien, maar een bijna volwassen dier. – Ook al verbinden we het meestal met een schaap, uitdrukkelijk werd echter ook een geit toegestaan.

In het Nieuwe Testament wordt ook duidelijk dat van nature ieder mens een zondaar is en daarmee schuldig voor God (Rom. 1-3:20). Hij staat daarom onder het oordeel van een heilige God. Maar het bloed van Zijn Zoon (Rom. 3:23-26), beschermt de mens die Jezus als Redder aanneemt voor dit oordeel. Christus is de Plaatsvervanger, Die door het oordeel van God voor onze zonden getroffen werd.

3. De Rode Zee

Na het feest van het Pascha in Egypte vertrokken de kinderen van Israël meteen. Mozes leidde het volk tot aan de oever van de Rode Zee. God Zelf wees hen de weg, door in een wolk- en vuurkolom voor hen uit te trekken (Ex. 13:21-22). Maar na korte tijd kwam het volk in een bedreigende situa-

tie terecht. Opeens waren ze aan de oever van de zee ingesloten: voor zich de Rode Zee, rechts en links bergen en achter zich de farao met zijn leger, die kort na hun uittocht op weg gegaan was om de Israëlieten toch weer in zijn macht te brengen. Wat moesten ze doen? In hun nood riepen ze tot de Heere (Ex. 14:10-12). Hij hielp en bewerkte een redding, waaraan het volk niets kon bijdragen en waarmee ze nooit rekening gehouden hadden.

Wat zal een jonge Israëliet wel gedacht hebben, die vol geestdrift en spanning vertrokken was en nu opeens uitzichtloos bij de zee stond, terwijl hij achter zich het hoefgetrappel van het leger van de farao hoorde. Zouden jij en ik in deze situatie rustig hebben kunnen zeggen: 'God zal wel zorgen dat alles goed komt'?!'

De Engel van God ging tussen het volk en de Egyptenaren staan. Toen spleet God door de staf van Mozes de zee,

zodat de Israëlieten er droogvoets doorheen konden trekken. Toen de farao hen achterna kwam, liet God de wateren terugkeren en vernietigde hem en zijn soldaten. Nu waren de Israëlieten voorgoed uit Egypte en van de macht van de farao bevrijd.

De doortocht door de Rode Zee is net als het Pascha een verwijzing naar de dood van de Heere Jezus en maakt het beeld betreffende onze verlossing compleet. De Heere Jezus is niet 'alleen' voor onze zonden gestorven (Pascha), en heeft ons daardoor voor het oordeel van God bevrijd, maar wij zijn door Zijn dood en Zijn opstanding (Rode Zee) ook van de macht van de duivel en van de macht van de zonde bevrijd geworden. Door Zijn dood heeft de Heere Jezus de duivel teniet gedaan 'en allen verlost, die door angst voor de dood gedurende heel hun leven aan slavernij onderworpen waren' (Hebr. 2:14,15).

De geschiedenis van de Israëlieten voor de oever van de Rode Zee beschrijft bovendien de ervaring en de toestand van veel (jonge) Christenen. Hoewel de Israëlieten door het bloed van het paaslam tegen het oordeel van God beschermd waren, kwamen ze bij de Rode Zee in grote nood. Zo kan ook nu een gelovige in grote nood komen, als hij merkt, wat voor invloed de in hem wonende zonde na zijn bekering nog heeft. Hoe meer we dan echter leren, dat de Heere Jezus aan het kruis niet alleen voor ons gestorven is, maar

dat wij zelf daar met Hem de zonde gestorven zijn (zie Rom. 6:8,11), des te duidelijker tekent zich een zegenrijk geloofsleven af. Door het werk van de Heere staan we voor God niet langer als zondaars, maar als rechtvaardigen, die de zonde niet meer hoeven te dienen. Als we vanuit deze visie van God kijken, worden we niet meer door de zonde in ons, maar door de in ons wonende Geest geleid (zie Rom. 6:11 en 8:13). Dat is een echte bevrijding!

4. Het lied van verlossing

Pas na de doortocht door de Rode Zee en na de dood van de farao en zijn leger was het volk echt verlost en kon het God een loflied zingen (Ex. 15). In dit lied – trouwens het eerste lied waarover de Bijbel bericht – brengen ze hun dank voor hun redding tot uitdrukking (vers 2) en bezingen de grootheid en heerlijkheid van God.

Denk je, dat een 14- of 18-jarige Israëliet toen gezegd zou hebben: 'Ach, ik weet het niet. Ik heb geen zin om te zingen. Laat de ouderen maar zingen – maar ik doe niet mee!'?

Nee, wie de redding bewust meege-maakt heeft, zal ook zingen – ook al doet hij het alleen maar, omdat hij weet, dat God dat zo graag hoort!

Lof en dank – dat mag ook ons antwoord zijn, als we ons realiseren, wat voor een volkomen verlossing de Heere Jezus door Zijn dood aan het kruis voor ons verworven heeft!

Stefan Ulrich

Gods zorg in de woestijn

Het heeft zeker menig Israëliet verrast, dat na de bevrijding uit Egypte door de machtige hand van God de woestijn nu voor een tijd hun leefgebied moest zijn. En net zo verrast is ook menig gelovige nu, dat na de bekering de weg als kind van God door deze wereld met veel ontberingen verbonden is.

God heeft met de woestijn twee grote doelen. In de eerste plaats moet het volk leren, dat zij met een barmhartig God te maken hebben, Die met hen trekt en hen door veel moeilijkheden heen leidt. Ten tweede moeten zij de eigenwijsheid en ongehoorzaamheid van hun hart beter leren kennen en overwinnen.

Als we proberen praktische lessen uit Exodus 16 (manna) en Exodus 17 (water uit de rots) te trekken, dan zullen we deze twee lessen ontvangen. De mensen openbaren hun hart, waarin ontevredenheid en wantrouwen ten opzichte van God woont. En God openbaart tegen deze donkere achtergrond Zijn hart, door Zijn volk op een bijzondere manier met brood uit de hemel en water uit de rots te verzorgen. Wie al een stuk 'woestijnreis' achter zich heeft, wil beide ervaringen niet missen. Op het tweede punt zal in dit artikel het zwaartepunt gelegd worden.

Wat is de woestijn?

De woestijn is een plaats, waar geen eten of drinken is. Het is een treffend beeld van deze wereld, waarin wij als gelovigen leven. Zij kan ons niet geven, wat onze diepste innerlijke behoeftes bevredigt. Zij prijst weliswaar veel als eten en drinken aan: tijdverdrijf, feestjes, shoppen, muziek, vermaak. Maar wie probeert, zich langere tijd met dit surrogaatvoedsel in (geloofs)leven te houden, die zal spoedig innerlijk steeds meer uitdrogen.

De voedingsmiddelen van God voor de woestijn

God heeft het volk dit gebrek aan eten en drinken laten voelen. Maar Hij begint vervolgens hen op een mysterieuze manier te verzorgen. Hij laat brood uit de hemel regenen en drenkt hen met water uit een geslagen rots. Was dat voedzaam genoeg, om een heel volk 40 jaar te onderhouden? We laten Kaleb antwoorden: 'Ik ben vandaag nog even sterk als ik was op de dag toen Mozes mij uitstuurde. Zoals mijn kracht toen was, zo is mijn kracht nu' (Joz. 14:11).

Manna moet een bijzonder brood geweest zijn, dat alle noodzakelijke voedingsstoffen bevatte. En waar vindt de gelovige nu alles, wat hij tot versterking van de innerlijke mens nodig heeft? Alleen in de Heere Jezus. Hij heeft gezegd: 'Ik ben het Brood des levens; wie tot Mij komt, zal beslist geen honger hebben' (Joh. 6:35).

Het manna was het voedsel voor de woestijn. Het kwam vanuit de hemel op de aarde en is daarmee een mooi beeld van de Heere Jezus, Die als mens

op deze aarde kwam. Ons bezighouden met Hem, Die hier onder dezelfde (en moeilijkere) omstandigheden

heeft geleefd als wij nu, versterkt onze innerlijke mens. Ook voor Hem was de wereld een 'woestijn', waarin Hij geen vreugde vond, maar de gemeenschap met Zijn Vader gaf Hem iedere dag de kracht, die Hij nodig had. En de moeilijkheden, waar wij nu mee te maken hebben, heeft Hij ook doorgemaakt. Hij heeft ons voorgeleefd, hoe je je moet gedragen, als je in nood komt. En het bewustzijn, dat Hij alles, wat wij meemaken, helemaal mee kan voelen, versterkt ons en houdt ons in de 'woestijn' op de been.

Praktische tip:

Eet dagelijks je manna, dat wil zeggen: Houdt je dagelijks bezig met de Heere Jezus! Dat houdt je gemeenschap met Hem in stand en bevordert je geestelijk leven. En als er problemen komen, en je niet weet, hoe jij je moet gedragen, zoek dan in de Evangeliën naar soortgelijke situaties in het leven van de Heere Jezus en kijk, hoe Hij met de situatie omgegaan is.

Het volk verliest de smaak in het manna

Het manna smaakte naar koek en honing (Ex. 16:31) – een genot! Later, toen het de 'vreemdelingen' lukte, de Israëlieten lekker te maken met eten van Egypte, smaakte het manna nog slechts naar een 'baksel in olie' (Num. 11:4-8). Tenslotte hadden ze er zelfs een afkeer van (Num. 21:5). Een trieste ontwikkeling!

Praktische tip:

Geniet niet van de dingen van deze

wereld, want dan verlies je de 'smaak' in de Heere Jezus.

Vier voorwaarden van onze kant

Om ook echt van ons 'manna' te kunnen genieten, zijn er voorwaarden van onze kant (Exodus 16):

1. Vroeg opstaan
2. Bukken
3. Ijverig verzamelen
4. Eten

Vroeg opstaan

Iedere morgen 'regende' er nieuw manna. Het lag op de dauw en smolt weg zodra de zon heet werd. De verzamelaar moest dus vroeg opstaan, anders kreeg hij niets meer. De dauw kan een verwijzing zijn naar het Woord van God, waarin wij de Heere Jezus tijdens Zijn leven op de aarde vinden. En het vroege opstaan wijst erop, dat het manna de eerste prioriteit van de dag was en dat de morgen de geschikte tijd was om het te verzamelen.

Praktische tip:

Zet de Heere Jezus bewust steeds weer op de eerste plaats in je leven. En begin de dag met de Heere Jezus. Dat is de beste voorwaarde, om de hele dag in gemeenschap met Hem te blijven.

Bukken

Het manna lag op de aarde. Men moest zich dus bukken, om het te kunnen verzamelen.

Praktische tip:

Lees het Woord van God biddend. Vraag God concreet, of Hij jou de

Heere Jezus in Zijn Woord laat zien en Hem in jou groter maakt.

Ijverig verzamelen

Er was voor iedereen genoeg manna voorhanden. Toch had de ijverige verzamelaar veel en anderen hadden minder. God zorgde er weliswaar voor, dat iedereen aan het eind genoeg had. Maar toch staat er: 'Ieder verzamelde zoveel, als hij eten kon'.

Praktische tip:

God zorgt ervoor, dat je niet omkomt, ook als je inwendige mens een paar dagen maar weinig te eten krijgt. Maar als je ijverig verzamelt, krijg je zoveel van Christus, als je hebben wilt. Sij bepaalt de 'maat van je eten'.

Eten

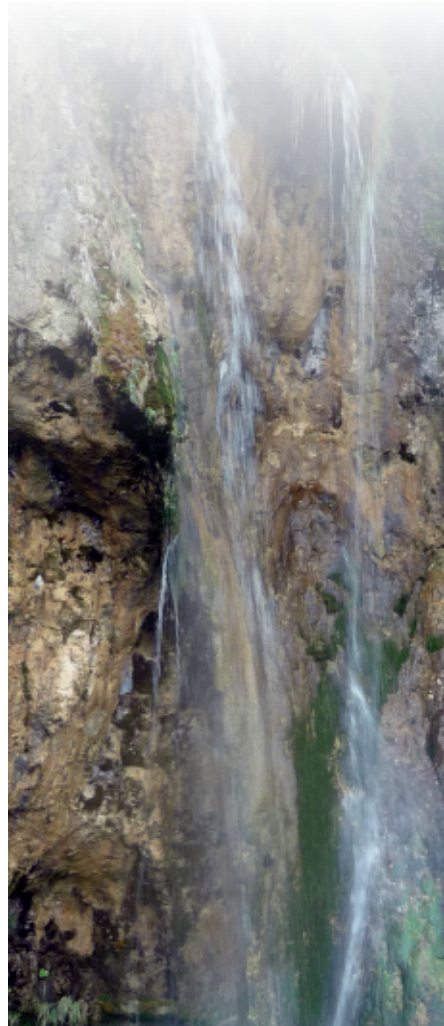
Natuurlijk was het niet genoeg, het manna alleen maar te verzamelen. Als het tot versterking moest dienen, moest het gegeten worden. En wel op dezelfde dag. Werd er iets overgelaten, dan verrotte het.

Praktische tip:

Over Jezus te lezen, te leren en Hem te bestuderen is nodig, maar niet voldoende. Het gelezene moet in het hart vallen, verinnerlijkt worden. Dat gaat het beste, als je het in het gebed 'herkauwt'. Dan moeten er in je hart beslissingen genomen worden, die vervolgens in je leven zichtbaar worden. Pas dan is het echte winst. Pure kennis in het hoofd, alles, wat je alleen maar leest en 'voor later weglegt', omdat je in je geloofspraktijk nog niet zo ver bent, blaast op

(zie 1 Kor. 8:1) en leidt niet tot geestelijke groei.

Vraag je nog: 'Manna?' – 'Wat is dat?' (Exodus 16:15), als je aan de Heere Jezus denkt? Of is de Heere Jezus al het 'Brood uit de hemel' – je dagelijkse energiebron – voor je geworden?

Het water uit de rots

Voor het eten tijdens de woestijnreis was nu gezorgd. Maar het ontbrak nog aan water. Maar ook daarvoor zorgde God op een bijzondere manier. Mozes moest met zijn staf, waarmee hij al de Rode Zee gespleten had, op de rots slaan. Toen kwam er water uit de rots en begeleidde het volk 40 jaar lang door de woestijn. Nooit is deze stroom opgedroogd.

De staf van Mozes spreekt van de macht van God, die gericht oefent. 'Die rots was Christus', leren we uit 1 Korinthe 10:4. En het stromende water is een beeld van de Heilige Geest, Die in ieder woont, die in de Zoon van God gelooft. 'Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. Dit zei Hij over de Geest, Die zij die in Hem geloven, ontvangen zouden' (Joh. 7:38, 39).

Daarmee is het beeld compleet. Het Goddelijke oordeel moest de Heere Jezus aan het kruis treffen (waarvan de staf een beeld is), zodat de Heilige Geest op aarde kon komen en Zijn intrek bij de gelovigen kon nemen. Eerst moest de zondekwesatie opgelost worden, want in een zondaar kan God niet wonen. Maar God heeft Zijn Zoon in onze plaats geoordeeld en Hem voor onze zonden bestraft. Dit oordeel was het hoogtepunt van het lijden van onze Heere. Zijn geroep aan het kruis: 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten', laat ons iets aanvoelen, door welke diepten de

Heere Jezus heen is gegaan, toen Zijn God, Wiens gemeenschap Hem Zijn hele leven lang overeenind gehouden had, Zich niet alleen van Hem afkeerde, omdat onze zonden op Hem lagen, maar Hem ook voor elke zonde rechtvaardig bestrafte. Hoe God dat gedaan heeft, weten wij niet, maar de Bijbel spreekt op veel plaatsen – zoals ook hier in het voorbeeld – van slagen, die de Heere Jezus getroffen hebben (Zach. 13:7; Jes. 53:5,10). Daarvoor verdient Hij eeuwige bewondering!¹

**Zwaard,
ontwaak tegen
Mijn Herder en
tegen de Man Die Mijn
Metgezel is!**

Zacharia 13:7

Als een gevolg van deze slagen aan het kruis kwam de Heilige Geest op de pinksterdag op de aarde (Hand. 2). En op deze komst mag sindsdien iedere gelovige voor zich persoonlijk een beroep doen. Want ieder, die in het werk van de Heere Jezus gelooft, ontvangt de Heilige Geest. God zendt Hem in ons hart (Gal. 4:6) en verzegelt daarmee onze verlossing (Ef. 1:13). Dat is zinnebeeldig het water, dat uit de geslagen rots stroomde.

¹ Dus heeft Mozes ook het mooie beeld, dat God hier wilde geven, vernietigd, toen hij de rots voor de tweede keer met zijn staf sloeg, hoewel hij hem in verbinding met de staf van Aäron (die van genade spreekt) moest aanspreken (Num. 20:1-13). De Heere Jezus moest niet twee keer geslagen worden. Zijn werk is 'eens en voor altijd' volbracht (Hebr. 9:12).

En zoals het water de Israëlieten in die tijd verfrissing en kracht gaf, zo is de Heilige Geest in ons de krachtbron voor het eeuwige leven, dat we van God ontvangen hebben. Hij werkt in ons in die mate, waarin wij Hem laten werken. Daarvoor gebruikt Hij het Woord van God.

Als je in de Bijbel nieuwe heerlijkheden ontdekt aan de persoon van de Heere Jezus, als je 'nee' zegt tegen een zondige verleiding, als je bedroefd bent en door een Bijbeltekst opgebeurd wordt, of als je God voor een gesprek met een ongelovige medeleerling of collega om wijsheid bidt en dan de juiste woorden vindt, dan wordt dit alles gewerkt door de Heilige Geest, Die in je woont. Die

gave van de Heilige Geest is na de Zoon van God het grootste, wat God ons gegeven heeft.

Met brood uit de hemel en water uit de rots was het volk Israël voor de hele woestijnreis goed verzorgd. Niet één dag is het manna uitgebleven, en nooit is de waterstroom uit de rots opgedroogd.

Ons is meer gegeven, namelijk: de Heere Jezus en de Heilige Geest. De reis vergt veel van ons. Iedere dag zijn we op de verzorging door God aangewezen. Maar wij mogen erop vertrouwen, dat zijn krachtbronnen nooit opdrogen.

Marco Lessmann

En Jezus zei tegen hen: Ik ben het Brood des levens; wie tot Mij komt, zal beslist geen honger hebben, en wie in Mij gelooft, zal nooit meer dorst hebben.

Johannes 6:35

The Jesus people

Een verhaal over twee foto's

Dit is deel twee van het levensverhaal van Brian Reynolds. In het vorige deel kon je lezen hoe het leven van Brian steeds verder bergafwaarts ging, de verslaving toenam en hij zijn toevlucht nam tot occulte religies. Hij ging samen met zijn kameraard onderweg naar Kelowna en daar in Kelowna, daar gebeurde het...

Ze woonden in een gastarbeidershut en plukten overdag kersen om 'smoke dope' (drugs om te roken). 's Avonds snoeven ze MDA in de bars. Op een dag ging de jonge man liftend van Kelowna naar de boerderij waar hij werkte en werd opgepikt door iemand met een bestelbusje. De chauffeur vertelde hem over 'Christus' en gaf hem een klein boekje: *'Dit was je leven'*. De kern van de boodschap hiervan was: dood en oordeel komen eraan en je kunt maar beter Christus aannemen. Hij stak het boekje in zijn zak. Diezelfde middag las hij een psychedelisch meditatatieboek dat hij zojuist had gekocht in de stad. Het heette 'Be Here Now' (Wees er nu), geschreven door Baba Ram Dass (een voormalige professor aan Harvard University, Richard Alpert, die 'uit was gevallen', nadat hij aan de LSD was geraakt). Tegelijkertijd was er een evangelist op de radio; 'Er is maar één weg naar de hemel... dood en daarna oordeel... Jezus stierf voor zondaars'. Op dat moment had hij een heel vreemd gevoel. Het was alsof hij tussen twee werelden zweefde en er één of ander gevecht om zijn ziel aan de gang was. Hij deed de radio uit. Terwijl hij zich concentreerde op de Baba Ram Dass mandala die hij in de hut aan de muur had geniet, werd hij onderbroken door iemand die de hut binnenstormde.

Het was 'Jerry the junkie', tenminste dat was de naam die de jonge man en zijn vriend aan hun medehutbewoner hadden gegeven. Jerry was een ex-junkie uit Vancouver, die nu in een methadon-traject zat. Jerry had altijd een

soort van wilde blik in zijn ogen en de binnenkanten van zijn armen en benen waren bedekt met 'tracks' (prikplekken van zijn heroïneverslaving). Jerry's leefomstandigheden waren precies zoals de 'toekomstverwachtingen' van de jonge man eruit zag; Vancouver en 'smack' (heroïne). Jerry was behoorlijk opgewonden en druk toen hij uitriep:

'Brian (de naam van de jonge man), wat ben je aan het doen?'

Jonge man: *'Ik ben aan het mediteren.'*

Jerry the junkie: *'Je bent een sukkel.'*

Jonge man: *'Waarom zeg je dat?'*

Jerry the junkie: *'Jezus zei, 'Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.'*

Jerry liep weer naar buiten. Zijn eerste gedachte was 'Het is Jerry maar, die is toch gek'... Maar 's avonds liep de jonge man naar de kersenboomgaard, ging op de grond liggen en keek naar de hemel. Hij kon niet bidden, wist niet hoe dat moest. Het was een stil, innerlijk gebed: 'God, is het waar wat de Christenen steeds zeggen, dood en oordeel, hemel of hel, Jezus is de enige weg, of is het waar wat mijn boeken zeggen, dat ik zal reïncarneren in een andere vorm of onderdeel zal worden van de kosmos? God, bent u daar wel? Ik zink...'

Die nacht, in de hut, terwijl hij in een occulte droom-/wakkertoestand was, werd hij weer bezocht door een geest. Maar deze keer was het gevoel van aanwezigheid van kwaad tastbaar, sterker dan ooit, 'het' stond in de deuropening en keek hem recht aan. Hij

schreeuwde het uit en keerde terug naar het bewustzijn.

Niet lang daarna zei de jonge man dat hij naar Vancouver zou gaan... Hij had het adres van een Zen klooster. Hij dacht dat hij daar wellicht innerlijke vrede en reinheid zou vinden in de afzondering van de wereld en daarmee ook het onvermijdelijke straatleven in Vancouver zou vermijden. Maar voordat dat zou gebeuren, was er de volgende dag eerst nog de Regatta in Kelowna, een grote feestdag met veel 'dope en fun'. Het was, zoals altijd, een prachtige dag, een erg warme en zonnige Kelowna-dag en de stad was afgeladen vol vanwege de Regatta. De jongeman en zijn vriend gingen naar het park om te luisteren naar een band met de naam 'Ball and Chain'. Hij dacht, 'Yeah, goede naam'. Eerder hadden ze al MDA gescoord en snoven als vanouds. Hij had ook wat gratis religieuze folders meegenomen uit de kiosks bij de Regatta: Eckankar Astral Projection (zielereizen) lectuur, Hare Krishna lectuur en een 'Goed Nieuws van een man met de naam Johannes' evangelisatieboekje. Tussen zijn stapel lectuur zat ook een folder van dezelfde uitgever als van de folder die hij twee jaar eerder in Woodstock had gekregen. Alleen ging deze folder niet over LSD, maar over de verschillende 'religies' in de wereld. Zijn vriend moest lachen om hem en zijn vreemde obsessie voor religie, omdat hij wist dat geen van deze mystieke dingen een invloed had op hun hippie lifestyle. Bovendien verwisselde de jonge man elke paar dagen van het ene idee naar de andere goeroe. Wat zou het? Religie

was een ongevaarlijke hobby, waaraan zijn vriend zich overgaf. Het had geen invloed op hun drugsgebruik, dus was het geen probleem.

Terwijl de band verder speelde, las de jonge man uit het Evangelie naar Johannes. 'In het begin van het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God'. Een gevoel van werkelijkheid, maar dat was slechts een voorbereiding op wat er nog te komen stond. Hij haalde de folder tevoorschijn, draaide die om en keek op de achterkant. Daarop zag hij een zwart-wit afbeelding van een mannenhand die uit drijfzand stak en een andere hand die naar beneden reikte om de hand vast te grijpen. Het begon met de woorden: 'Er was ooit een legende, dat een man bezig was te verdrinken in het drijfzand. Vervolgens beschreef het de verschillende 'religies' en hun oplossing voor de man in het drijfzand:

Confucius zag hem en merkte op: 'Er is bewijs dat men bij zulke plaatsen vandaan moet blijven'. Boeddha kwam voorbij en zei, 'Laat dat een les voor de wereld zijn'. Mohammed zei, 'Helaas, het is de wil van Allah'. De Hindoe zei tegen hem, 'Kop op, vriend, je zult naar aarde terugkeren in een andere vorm'. Maar toen Jezus hem zag, zei Hij, 'Geef Mij je hand, broeder, en ik zal je eruit trekken'.

Dat was het! Toen hij die woorden las, gebeurde het. Dezelfde vrede en kracht, die de jonge man twee jaar eerder had ervaren in het hostel, werden opnieuw aan hem geopenbaard, maar deze keer was er een verschil. Nu wist

hij dat hij dat deze Jezus van hem liefhad. Een ongelooflijke liefde. Dit raakte zijn geest diep en onmiddellijk voelde hij zich schoon, ongelooflijk schoon. Hij was nu van Degene Die zo heilig en puur, zo rechtvaardig was, en desondanks (op een manier die hij niet begreep noch kon beschrijven) Zich neergebogen had en hem aangeraakt. Alles wat hij ooit nodig had, was in Jezus. Ja, deze Jezus had zich neergebogen, om daar te komen waar hij was. Al die dingen die hij gehoord en gelezen had: het kruis, de dood van Christus voor zondaars, verlossing van het oordeel, eeuwig leven. Alle puzzelstukjes vielen ineens op zijn plaats en hij begreep het! Jezus Christus leefde en zocht zondaars, nee, Hij zocht de jonge man! Hij keerde zich tot zijn vriend, die geen flauw benul had van wat er net was gebeurd en hij barstte uit 'Het is Jezus!'. Drie eenvoudige woorden, maar zijn leven was voor altijd veranderd. De bleke knaap naast hem, die de uitroep had gehoord, was geschokt. Er was iets met zijn vriend gebeurd, iets dat noch Baba Ram Das, noch Timothy O'Leary of Carlos Castaneda of welke Zen meester of welke psychedelische trip dan ook, ooit had gedaan.

Voor de jonge man was de wereld veranderd, die zou nooit, nooit meer dezelfde zijn. Alles was fris en nieuw. Hij had niet alleen zijn eigen wedergeboorte meegemaakt, het voelde alsof de wereld zelf herboren was. Die leek anders en dat gevoel van 'frisheid', van 'nieuwheid' was overal! Hij begon de Bijbel te lezen en had er een enorme honger naar, vooral naar

het Evangelie naar Johannes, omdat dat zoveel van Jezus sprak. Het was zijn diepe wens om dicht bij Jezus te zijn en meer te leren kennen van Degene die hem zo lief had.

Enkele dagen later werd hij gedoopt in Okanagan Lake in Kelowna. Enkele weken later namen enkele Christenen hem mee naar Portland Oregon naar een grote Christelijke conferentie. Dat verklaart ook de eerste foto aan het begin van dit verhaal (zie vorige nummer). Ze waren aan de kant van de weg gestopt voor een wandeling in de bossen, waar de foto gemaakt werd. Het meer dan schouderlange haar was nu naar een meer fatsoenlijke lengte geknipt. De vinger wijzend naar de hemel, het universele teken van de 'Jesus People', ernaar verwijzend dat hij niet langer een door drugs opgewekte 'Stairway to heaven' (trap naar de hemel) nodig had, maar dat hij Degene gevonden had, of door Hem gevonden was, Die de echte 'trap naar de hemel' was.

Ja, zijn oude liftersbord was profetisch gebleken. Jezus had hem inderdaad opgepikt, terwijl ieder ander aan hem voorbij was gegaan. Wat hij toen niet wist, maar waar hij zich langzaam bewust van werd, was dat hij niet alleen was in zijn ervaring. Hij ontmoette steeds weer andere jonge mannen en vrouwen die vergelijkbare ontmoetingen met dezelfde Heere Jezus hadden gehad. 'Jezus is Heere', 'één weg naar de hemel' en 'Jezus komt' werd al gauw dagelijks taalgebruik voor een generatie. Beginnend in Zuid-Californië rond 1968, ging het

noordwaarts langs de westkust van Noord-Amerika, daarna over het gehele continent en de hele wereld. Het was werkelijk een soeverein, oppermachtig werk van de Heilige Geest, omdat dit op geen enkele manier door mensen georganiseerd was. Het ging over de grenzen van denominaties, zelfs buiten deze grenzen. Wat gebeurd was met de jonge man, gebeurde duizenden, ja tienduizenden keren opnieuw; vooral in de jaren 1968-1975.

Waar zijn de 'Jesus People' nu? Het is niet het doel van dit artikel om een theologische of wetenschappelijke analyse los te laten op deze vraag, maar om de gevolgen van dit werk van God in één leven te laten zien. Velen hebben nagedacht over het feit dat er sinds die tijd niet meer een echte opwekking is geweest. Wat God tijdens die opwekking deed was, zoals de apostel Paulus schreef, het uitkiezen van 'het dwaze van de wereld... om de wijzen te beschaamen... het verachte heeft God uitverkoren... opdat geen vlees voor Hem zou roemen' (1 Kor. 1:27-29). De liberale theologen van de mainstream kerken in de jaren zestig hadden gezegd 'God is dood' of Hij deed tenminste alsof Hij dood was. Het persoonlijke idool van de jonge man, John Lennon, had gezegd dat 'de Beatles populairder waren dan Jezus en Hem zouden overleven'. Maar God zou verheerlijkt worden, en geen 'vlees' kon Hem overwinnen. Hij zou menigten redden uit deze verloren generatie en hen gebruiken tot Zijn heerlijkheid. Velen, velen van deze jonge mensen vestigden Christelijke gemeenten en

hebben daarmee Christelijk werk en de zending enorm beïnvloed. Zelfs vandaag de dag voelen we de effecten in verschillende kerken, semi-kerkelijke organisaties en zendingsactiviteiten, die opgestart werden in die tijd.

En wat is er van de jonge man geworden? Dat brengt ons bij de tweede foto, die aan het begin van dit artikel staat. Hij is nu een oude man (of moet ik zeggen 'een oudere man?'), het lange haar is verdwenen, het haar verdwijnt sowieso. Wat overblijft is grijs... Hij is een beetje gebogen, een beetje langzamer in zijn gedachten en bewegingen. Maar als je goed kijkt, zie je een licht in zijn ogen, hetzelfde licht dat de Heere Jezus daarin legde op 27 juli 1973. Als je hem vraagt, dan zal hij je vertellen dat hetzelfde gevoel van frisheid en nieuwheid dat hij op die dag, bijna 44 jaar geleden, ervoer, er nog steeds is, dieper en sterker dan ooit.

Brian Reynolds

**IK BEN DE WEG,
DE WAARHEID
EN HET LEVEN.
NIEMAND KOMT
TOT DE VADER
DAN DOOR MIJ'.
JOH. 14:6**

De komst van de Heere in heerlijkheid

Toen Jezus Christus ongeveer 2000 jaar geleden als de rechtvaardige, goede, nederige Mens en als Redder op aarde kwam, werd Hij verworpen en gekruisigd. Maar Hij zal een tweede keer op deze aarde komen, echter niet als Kind in een kribbe, maar met macht en heerlijkheid gevolgd door een groot leger. Dan zal Hij Zijn heerschappij over de hele aarde opeisen.

De Olijfberg, Jeruzalem

Wat wordt er met de 'verschijning van de Heere Jezus' bedoeld?

De Heere Jezus zal in macht en heerlijkheid op deze aarde terugkomen. Hierbij zullen de engelen en de gelovigen die in de hemel zijn opgenomen, Hem begeleiden (2 Thess. 1:7, 10; Openb. 19:11-16).

Deze gebeurtenis wordt - in tegenstelling tot de opname - al door de profeten in het Oude Testament voorgezegd (Dan. 7:13, 14). Christus zal op de Olijfberg staan (Zach. 14:4), de berg waar ook Zijn hemelvaart plaatsvond (Hand. 1:9-12).

Wat zal er gebeuren als Christus verschijnt?

- De Heere zal allereerst de verzamelde legers in Armageddon vernietigen. Daarna zal Hij het benauwde Joodse overblijfsel bevrijden, wanneer Hij de Assyriërs zal vernietigen (Jes. 30:31; Zach. 14:3-5).
- Daarna zal Christus Zich tot alle vijanden van Israël wenden en hen oordelen (Zach. 14:12-15).
- Tenslotte volgt het laatste gericht, waarbij de levenden geoordeeld zullen worden (Matth. 25:31-46).

Wat betekent de verschijning van de Heere Jezus voor Israël?

Een minderheid van het volk (het gelovig 'overblijfsel') zal erkennen

dat Christus Degene is Die ze destijds als volk gekruisigd hebben. Ze zullen daarover berouw hebben, boete doen en Hem als hun Koning aannemen (Zach. 12:10).

Het overige deel van het volk zal geen berouw tonen en daarom veroordeeld worden (Jes. 33:14).

Wat betekent de verschijning van de Heere Jezus voor West-Europa?

West-Europa zal in de toekomst bij het herstelde Romeinse rijk horen (Openb. 13). Het is een alliantie van 'koningen', die hun macht aan de leider van dit rijk overgeven (Openb. 17:13). Onder zijn leiding zullen de legers van het Romeinse rijk in Armageddon oorlog voeren met het Lam (Christus), maar 'het Lam zal hen overwinnen' (Openb. 17:14; 19:19). Hij zal de legers vernietigen met het 'zwaard, dat uit Zijn mond komt' (Openb. 19:21).

Wat betekent de verschijning voor Christus?

Het zal het moment van heerlijkheid en triomf zijn. De Heere Jezus heeft geweigerd door mensen tot Koning gemaakt te worden (Joh. 6:15). Toen Hij nederig en zachtmoedig Jeruzalem binnentrok (Zach. 9:9; Matth. 21:6-10), werd Hij even later verworpen.

Maar bij Zijn verschijning in macht en heerlijkheid zal Hij algemeen erkend, 'verheerlijkt' en 'bewonderd' worden.

Dan zal elke knie zich voor Hem buigen en elke mond belijden dat Jezus Christus de Heere is (Filip. 2:10-11; 2 Thess. 1:10)

Hij Die de doornenkroon heeft gedragen (het symbool van de vloek; Gen. 3:18), zal op dat moment 'vele diademen' op Zijn hoofd hebben (Openb. 19:12). Bovendien zal Hij de Naam hebben: 'Koning der koningen en Heere der heren' (Openb. 19:16).

Wat betekent Zijn verschijning in macht en heerlijkheid voor de Christenen?

Hoewel de Christenen de opname verwachten, hebben ze Zijn 'verschijning' toch lief (2 Tim. 4:8). Aan de ene kant zal het de dag zijn, waarop de uitkomst van het werk van de Heere Jezus en hun werk voor Hem zichtbaar zal worden (Filipp. 1:6, 10; 4:1). Ze zullen als verheerlijkten met Hem openlijk voor het aangezicht van de mensen verschijnen - 'Hem gelijk zijn' - en zo bijdragen aan Zijn heerlijkheid en bewondering (1 Joh. 3:2; 2 Thess. 1:10). Bovendien zal dit ook de dag van de beloning zijn (2 Tim. 4:8).

Aan de andere kant - en dat is nog veel belangrijker - zal dan hun Meester, Die zij in Zijn verwerping gevolgd zijn, door iedereen verheerlijkt en erkend worden. De dag waarop de heerlijkheid van de 'Koning der koningen' zichtbaar zal worden, zal een dag van vreugde zijn voor de Gemeente, die

Zijn bruid is.

Wat betekent de uitdrukking 'dag van de Heere'?

De uitdrukking 'dag van de Heere' (dag van Jahweh, de HEERE) beschrijft een tijdsbestek, en niet een dag van 24 uur. Deze periode zal pas na de opname van de Gemeente beginnen en wel met de komst van de Heere in macht en heerlijkheid (2 Thess. 2:3-4). We leven nu in een tijd waarin de Heere afwezig is. Daarom is het in geestelijk opzicht nacht. Op deze nacht zal de dag volgen, waarop de Heere als opperste Machthebber aanwezig zal zijn.

De dag van de Heere zal door verschrikkelijke oordelen worden ingeleid (Jes. 13:9; Joel 1:15; 2:1, 11; 3:4; Zef. 1:7), die met betrekking tot Zijn verschijning zullen plaatsvinden. Deze 'dag' betekent ook het einde van de aarde (2 Petr. 3:10). Hij omvat zowel de verschijning van de Heere Jezus in macht en heerlijkheid als ook het duizendjarig rijk.

Gelovige Christenen zullen de oordelen van deze dag niet meemaken. De 'dag van de Heer' brengt hun de beloning van hun trouw in de tijd van Zijn afwezigheid (2 Kor. 1:14). In deze samenhang wordt de 'dag van de Heer' ook de 'dag van Christus' genoemd (Filip. 1:10; 2:16).

Michael Hardt

Volg Mij!

De oproep van de Heere Jezus

'Volg Mij!'. Tien keer vinden we deze opdracht van de Heere Jezus in de vier evangeliën. Tien maal een oproep om Hem te volgen. Dit artikel is het tweede deel in een serie over deze opdracht van de Heere.

De vorige keer hebben we gezien hoe de Heere Mattheüs van achter zijn tollenaarstafel vandaan riep. We zagen hierin een beeld van de bekering van de ongelovige; Mattheüs had de verkeerde prioriteiten gesteld in zijn leven, maar door een ontmoeting met de Heere Jezus veranderde alles. Hij liet alles achter en volgde Hem na. Hij was ook degene die van het leven van de Heere Jezus kon getuigen door het schrijven van het Evangelie naar Mattheüs.

Deze keer zou ik graag Filippus voor jullie aandacht willen brengen. In de eerste drie evangeliën (de synoptische evangeliën, weet je nog?) vinden we hem 'alleen maar' terug in de lijstjes van de twaalf apostelen (Matth. 10:3, Mark. 3:18, Luk. 6:14). In het Johannes-evangelie wordt hij twaalf keer genoemd. Die verzen kun je zelf opzoeken met je Bijbel-app (of 'ouderwets' met behulp van een concordantie).

Het is trouwens altijd goed, om wat je hoort en leest over de Bijbel te toetsen aan de Bijbel. Dat deden de Bereeërs ook (zie Hand. 17:11). Alles wat zij van Paulus hoorden, toetsten ze aan de Schriften. Dit deden ze dagelijks! We kunnen van hen (en dat uit 'slechts' één vers!) tenminste twee dingen leren:

1. Ze ontvingen het Woord met grote bereidwilligheid. Ze waren dus geen kritische toehoorders, die de spreker (of schrijver) wilden betrappen op een fout.

2. Ze laz en onderzochten *dagelijks* de Schriften (in hun geval het Oude Testament, omdat het Nieuwe er nog niet was), om te zien of wat ze gehoord hadden, ook daadwerkelijk juist was.

Om wat ze deden, werden ze 'edeler van gezindheid' genoemd! De Heere prees hun houding door dit op te nemen in Zijn Woord!

Terug naar Filippus. De eerste keer dat we van hem lezen in Johannes is in hoofdstuk 1 vers 44: 'De volgende dag wilde Jezus weggaan naar Galilea en Hij vond Filippus en zei tegen hem: Volg Mij'. Net als bij Mattheüs in Lukas 5:27 lezen we alleen dat de Heere Jezus zegt 'Volg Mij'! Misschien had Filippus al wel van de Heere Jezus gehoord, want Petrus en Andreas kwamen uit dezelfde plaats als Filippus (Joh. 1:45) en zij hadden de dag ervoor een ontmoeting met de Heere gehad en (in ieder geval) Andreas was die hele dag bij de Heere geweest (Joh. 1:40). Dat moet een heel bijzondere dag voor de twee broers zijn geweest, waar ze vast anderen over verteld hebben. We lezen niet wat Filippus aan het doen was, toen de Heere Jezus hem vond. Uit het vervolg van dat gedeelte kunnen we echter wel zien, dat hij aan de oproep gehoor heeft gegeven. Ook volgde hij het voorbeeld van de Heere Jezus direct na! De Heere vond Filippus (vs. 44) en Filippus vond Nathanaël (vs. 46) en vertelt hem over zijn ontmoeting met de Heere. Nathanaël kon het maar

moeilijk geloven dat de Messias uit de verachte stad Nazareth kwam, maar Filippus zegt eenvoudig 'Kom en zie'. Dit had de Heere de vorige dag ook tegen Andreas en Johannes gezegd (een indicatie dat er waarschijnlijk contact is geweest tussen Andreas (en Petrus) en Filippus).

In Johannes 12:20-22 lezen we over Grieken die de Heere Jezus willen zien en Filippus daarover aanspreken, die deze boodschap samen met Andreas overbracht aan de Heere.

Het gevolg van Filippus' ontmoeting met de Heere was dus, dat hij anderen op de Heere wees en hen bij Hem bracht. Uit de context kunnen we opmaken dat zowel Nathanaël als de Grieken gelovigen waren. De Heere Jezus getuigde van Nathanaël: 'Zie, werkelijk een Israëliet in wie geen bedrog is' (Joh. 1:48). Dat zou Hij niet van een ongelovige hebben gezegd. Daarnaast blijkt ook uit de reactie van Nathanaël daarna, dat hij de Messias, de Koning van Israël, verwachtte. De Grieken waren naar het feest¹ gekomen om te aanbidden (Joh. 12:20). Alleen gelovigen kunnen werkelijk aanbidden.

Filippus bracht dus gelovigen bij de Heere. Nathanaël kon nauwe-

¹ Dit is des te meer opmerkelijk, omdat de feesten van de Heere in dit evangelie vaak 'feesten van de Joden' worden genoemd, verwijzend naar de geestelijke toestand van het volk als geheel, dat de Heere uit het oog had verloren en vooral uit traditie de sabbat hield en de feesten vierde. Zie o.a. Joh. 2:13, 5:1, 6:4, 7:2, 11:55. De Joden vierden feest uit traditie, maar er waren Grieken (heidenen), die op dit feest waren gekomen om te aanbidden.

lijks geloven, dat de Messias werkelijk gekomen was. 'Kan uit Nazareth iets goeds komen?' (Joh. 1:47). Misschien was hij wel verdrietig over de toestand van het volk Israël onder de Romeinse overheersing en hun niet al te rooskleurige geestelijke toestand (zie ook voetnoot). De Grieken hadden niet direct toegang tot de Heere, omdat Hij in eerste plaats voor Zijn eigen volk (zie Joh. 1:11) kwam. Dit zien we duidelijk bij de ontmoeting van de Griekse vrouw met de Heere in Markus 7:24-30. De Heere verwijst naar de Joden als 'kinderen' en naar de Grieken als de 'hondjes', voor de Joden onreine dieren.

Filippus bracht dus gelovigen bij de Heere, die ontmoedigd waren of op een andere manier hulp nodig hadden. Filippus kon vol vuur vertellen, wie de Heere Jezus was (zie Joh. 1:46). Zo mogen ook jij en ik medegelovigen wijzen op de Heere Jezus, hen vertellen wie Hij is en wat Hij voor ons gedaan heeft. Als wij die ontmoeting met de Heere hebben gehad, als Hij werkelijk groot is voor ons, als wij Hem liefhebben, dan willen we toch ook anderen van Hem vertellen?

Paul Meijer

Kón ik het maar aannemen!

Ik zie heel goed wat Christus heeft gedaan. Kón ik dat nu maar aanvaarden en mij bevredigd voelen!

Wie zo spreekt, denkt dat hij ziet wat Christus gedaan heeft. Maar als hij écht begreep wat het door Christus volbrachte werk betekent, zou hij niet zo spreken.

Stel je eens voor dat een jongen een winkelruit heeft gebroken. Hij is herkend en wordt terecht aangesproken voor de schade. Hij heeft echter geen geld; als de winkelier op zijn recht zou blijven staan, zou het er voor de jongen slecht hebben uitgezien. Een kennis van de winkelier die toevallig getuige is, herkent de jongen als een leerling van zijn school. Hij geeft hem een standje, maar pakt tegelijk zijn portemonnee. Op zijn vraag hoe groot de schade is, is het antwoord: 'Vijfzeventig euro.' 'Hier is uw geld. Bent u zo tevreden?' De winkelier neemt het geld aan en zegt dat de zaak zo in orde is. 'Graag een kwitantie dan'. De winkelier is tevreden en de kwitantie wordt gegeven.

En de jongen? Smeekt hij nog om genade? Zit de jongen zich nog af te vragen of de winkelier wel tevreden is gesteld? Nee, natuurlijk niet. Hij weet dat genade gegeven is. Hij weet dus dat hij vrij is van elke schuld. Hij weet heel goed dat niet hij behoefte had aan genoegdoening, maar

de winkelier. En als de winkelier tevreden is, zal die jongen zeker het gevoel hebben dat een pak van zijn hart is genomen.

Als u die jongen daarna over deze zaak zou spreken, zou hij zijn domme en wilde gedrag niet verzwijgen, maar hij zou in ieder geval de goedheid van zijn weldoener benadrukken. Als u hem zou vragen hoe hij zeker weet dat de winkelier hem niet zal aanspreken om te betalen, zou hij antwoorden dat de winkelier dat niet zou kúnnen doen: hij is het immers aan mijn weldoener verschuldigd mij die zaak te vergeven. Daarvoor betaalde mijn weldoener toch! Daarom zou het onrechtvaardig zijn!

Is het nog nodig de toepassing te maken? Christus stond in de bres die de zonde heeft gemaakt tussen de heilige God en zondige mensen. Hij offerde Zich aan God om te voldoen aan alle eisen die God met het oog op de zonde kon stellen. Bovendien heeft God Zelf Hem als Lam gegeven. Als de Heere Jezus betaald heeft, kan God dan anders doen dan vergeven?

De vraag is niet of jij kunt aanvaarden wat Hij gedaan heeft: maar of God het aanvaard heeft. Geloof je niet dat God het offer van Zijn Zoon heeft aanvaard? Als je het wél gelooft, houd dan nú op met je eigen gedachten. Begin onmiddellijk Hem te danken Die voor u leed en stierf, en dank

de Vader, Die Hem heeft gegeven. Dat God het werk van de Plaatsvervanger heeft aanvaard, is overvloedig bewezen. Denk maar aan de gescheurde voorhang, de opstanding uit de dood, Zijn verheerlijking aan Gods rechterhand, de Naam boven alle namen die God Hem heeft gegeven en nog veel meer.

Daar komen nog Zijn eigen woorden bij, uitgesproken vlak voor Zijn terugkeer naar de hemel: 'Ik heb U verheerlijkt op de aarde; ik heb het werk volbracht dat U Mij gegeven hebt om te doen' (Joh. 17:4).

Het is ook bemoedigend dat Gods Woord dat werk op zondaren toepast: 'Dit is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is om zondaars te behouden' (1 Tim. 1:15; zie ook Rom. 5:6-8). God heeft het offer van Zijn Zoon aanvaard. Wat jij nu moet aannemen, is niet dat offer, maar de evangelieboodschap: dat God het offer aangenomen heeft. Dat is een betrouwbaar woord en alle aanneming waard. Dus: waard om met spoed door jou te

worden aanvaard!

Het offer van Jezus Christus heeft God niet alleen bevredigd, maar ook verheerlijkt. Luister maar naar Johannes 13:32: 'God is in Hem verheerlijkt. Als God in Hem verheerlijkt is, zal God Hem ook in Zichzelf verheerlijken'.

God heeft de Zoon die Hem verheerlijkte, inderdaad uitermate verhoogd en Hem de Naam verleend die boven alle naam is (zie Fil. 2:9). Is dat niet een duidelijk bewijs dat God bevredigd is? En als God bevredigd is, als aan Zijn heilige eisen is voldaan, mogen wij dan nog meer verlangen? Houde je niet langer bezig met je eigen gevoelens van gebrek aan bevrediging; maar dank God voor het werk dat Hem bevredigde.

George Cutting

De 40-jarige woestijnreis

Eigenlijk zou de woestijnreis van het volk Israël maar 11 dagen geduurd hebben. Maar in totaal moest het volk 40 jaar door de woestijn dwalen. Waarom eigenlijk? De reden daarvoor geeft ook ons als christenen nuttig onderwijs.

In de derde maand na hun uittocht uit Egypte bereikten de kinderen van Israël de Horeb, de berg van God (Ex. 19:1). Van daaruit waren het maar elf dagreizen om de in het zuiden van het land Kanaän gelegen stad Kades-Barnea (in het grensgebied tussen Kanaän en het Sinaï-schiereiland) te bereiken (Deut. 1:2). Israël had dus al na zeer korte tijd in het land Kanaän kunnen aankomen.

De reden voor de lange tocht

Waarom moest de woestijnreis van de kinderen van Israël veertig jaar duren? Vanwege hun ongelooft. Weliswaar ging er eerst nog een krap jaar voorbij met de bouw van de tent van ontmoeting en de wetgeving, voordat het volk voor de eerste keer uit de woestijn Sinaï vertrok (Num. 10:11). Al spoedig werd Kades in de woestijn Paran bereikt. Van daaruit zond Mozes op bevel van God twaalf verkenners uit, die het land Kanaän moesten verkennen (Num. 13). Uit Deuteronomium 1:22 blijkt echter dat de oorspronkelijke gedachte om spionnen uit te sturen, van het volk Israël zelf uitging, toen het in de buurt van Kades aangekomen was. Maar had God hen niet beloofd hen veilig in het land te brengen? Het was dus ongelooft dat de Israëlieten naar

deze 'voorzorgsmaatregelen' deed grijpen. Dat werd bij de terugkeer van de verkenners na veertig dagen duidelijk. Tien van hen waren in staat door hun negatieve berichtgeving het hele volk te ontmoedigen, hoewel ze de tekenen van vruchtbaarheid en zegen in de vorm van de druiven van Eskol bij zich hadden (Num. 13:21-33)! Zo kregen ze het hele volk zover dat ze het 'kostbare land' versmaadden (Num. 14:31; Ps. 106:24). Het resultaat was dat het volk in alle ernst naar Egypte wilde terugkeren (Num. 14:3, 4).

Als straf voor hun ontevredenheid en hun gemopper liet God alle Israëlieten boven de twintig jaar aankondigen, dat zij in overeenstemming met het aantal dagen dat de verkenners onderweg waren, veertig jaar in de woestijn rond moesten dwalen, totdat allen die Jozua en Kaleb niet geloofd hadden, gestorven zouden zijn. In het Nieuwe Testament wordt van hen gezegd: 'Maar in de meesten van hen heeft God geen welgevallen gehad, want zij zijn neergeveld in de woestijn' (1 Kor. 10:5; zie ook Hebr. 3:7-4:11; Jud. 5). We hebben hier dus te maken met een strafgericht van God over Zijn volk.

Wie zijn de 'neergevelden'?

Een oude vraag is, wie met degenen die 'in de woestijn neergeveld' werden, bedoeld zijn. Gaat het hier figuurlijk gezien om ongelovigen of om gelovigen? Laten we eens iets beter kijken naar de eerste brief aan de Korinthiërs, waarin deze woorden staan! Deze brief is geadresseerd aan de 'gemeente van God die in Korinthe is, aan de geheiligden in Christus Jezus, geroepen heiligen, met allen die de Naam van onze Heere Jezus Christus aanroepen, in elke plaats, zowel hun als onze Heere' (1 Kor. 1:2). De ontvangers worden hier dus zowel vanuit Gods perspectief ('geheiligden in Christus Jezus') als ook vanuit het oogpunt van hun belijdenis gezien ('die de Naam van onze Heere Jezus Christus aanroepen'). Het eerste verwijst naar de genade van God, het laatste naar onze verantwoordelijkheid.

Nu stelt de woestijnreis van Israël ons zowel de genade van God met het oog op de Zijnen voor, als ook hun verantwoordelijkheid om Hem te gehoorzamen en te volgen. De Israëlieten, die onder de bescherming van het bloed van het paaslam toevlucht gevonden hadden, verwijzen overdrachtelijk naar de gelovigen, die door het bloed van Christus gereinigd zijn. In het meermaals genoemde 'volk van allerlei herkomst', dat met hen mee trok, zijn

echter ongelovige mensen te zien (Ex. 12:38; Num. 11:4; zie ook Lev. 24:10). Zij hadden zich bij Israël aangesloten zonder er echt bij te horen. Tot degenen 'die in de woestijn neergeveld' werden, hoorden zowel het volk van allerlei herkomst als ook Israëlieten. De ene groep bestaat uit ongelovige belijders, die niet gered zijn en dus eeuwig verloren gaan. Een dergelijke visie vinden we ook in Hebreeën 3:7 tot 4:11.

De anderen daarentegen vertegenwoordigen gelovigen die de gedachtegang van God met het oog op de volle zegen van Zijn kinderen niet volgen. Zij komen in hun geloofsleven nooit tot het genot van de geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten. Net als Israël brengen zij hun hele leven door in de woestijn,

omdat zij het Woord van God niet gehoorzamen. Of zij het uit ongelooft of ongehoorzaamheid doen zoals de tien verkenners, of op grond van een slechte invloed en verkeerd onderwijs, zoals we dat van het grootste gedeelte van het volk mogen aannemen, is een andere zaak. De weigering, de hele leer van het Woord van God aan te nemen of het verlangen naar de wereld met haar verleidingen heeft ernstige gevolgen voor het praktische geloofsleven op de aarde – ook al geldt het niet voor de eeuwigheid, want in dit opzicht heeft elke verlore volkomen zekerheid. Dat is de les van 1 Kor. 10:1-13).

Voorbeelden

Ook Mozes en Aäron behoorden tot de 'in de woestijn neergevelden'. Zij waren mannen van geloof en zijn dus zeker geen voorbeelden van ongelovige mensen. Maar door Gods beschikking kwamen zij niet bij het door God voor ogen gestelde 'geestelijke' doel, ook al mocht Mozes het hele land vanaf de top van de Pisga zien. Lopen wij ook niet het gevaar, niet aan de gedachte van God te beantwoorden of zelfs naar de wereld en haar verleidingen te verlangen? Als wij geen geestelijke vorderingen maken, blijven we in onze groei stilstaan. Geestelijke stilstand laat echter onvermijdelijk onze oude natuur, het zondige vlees in ons, versterken. Dan lijken we op de christenen in Korinthe van wie Paulus moest vaststellen: 'En ik, broeders, kon tot u niet spreken als tot mensen die geestelijk zijn, maar als tot mensen

die nog vleeselijk zijn, als tot jonge kinderen in Christus. Ik heb u met melk gevoed en niet met vast voedsel, want u kon dat nog niet verdragen; ja, u kunt dat ook nu nog niet, want u bent nog vleeselijk. Als er immers onder u afgunst is en ruzie en tweedracht, bent u dan niet vleeselijk en wandelt u dan niet naar de mens?' (1 Kor. 3:1-3).

Nog treuriger was het bij Demas, de medewerker van Paulus, die 'de tegenwoordige wereld lief gekregen' en de apostel verlaten had (zie 2 Tim. 4:10). Hij leek daarin op de Israëlieten, die naar Egypte terug wilden keren.

De vermelding van het feit dat God het grootste gedeelte van het volk 'in de woestijn neergeveld' heeft, bevat dus ook een waarschuwing voor wedergeborenen christenen. Als wij geen welgevallen hebben aan de gedachten van God en Zijn wil, heeft Hij ook geen welgevallen aan onze levenswandel!

Omdat God 'barmhartig en genadig is, geduldig en rijk aan goedertierenheid en trouw' (Ex. 34:6), gebruikte Hij ook deze veertig jaar tot zegen van Zijn volk. Hij droeg er zorg voor dat ondanks alle beproevingen hun voeten niet opgezwollen raakten en hun kleren niet versleten (Deut. 8:4). Maar Hij beproefde de kinderen van Israël ook om te zien wat er in hun harten was, en om hen te vernederen, zodat zij hun afhankelijkheid van Hem beleden.

Arend Remmers

Het bloed van Christus

Wanneer Ik het bloed zie, zal Ik u voorbijgaan.

Exodus 12:13

Ik heb een vrouw gekend die jarenlang grote angst had over haar ziel. Ze verlangde ernaar zeker te weten dat zij verlost was door het bloed van Christus, dat ze de vergeving van haar zonden had. Zij wist dat ze voor eeuwig verloren zou zijn als ze zou sterven zonder die verlossing te bezitten. Zij ging van de ene plek naar de andere om de prediking van het Woord te horen. Maar ze werd steeds banger – want niets van wat zij hoorde gaf haar vrede.

Die vrouw dacht voortdurend dat zij iets moest doen voordat zij de verlossing kon ontvangen. Zij probeerde zich de beloften toe te eigenen, maar die gaven haar geen verlichting. Ze spande zich in God te dienen en Zijn geboden te onderhouden, maar ze ervaaarde dat ze bij elke stap tekort schoot. Ze probeerde het met godsdienstige regels, plichten, vormen en ceremonieën, maar alles was voor niets...!

Toen dacht ze dat ze een sterker geloof moest hebben. Dus probeerde ze de waarde van het bloed van de Heere Jezus beter te begrijpen. Maar nog steeds bleef het donker in haar hart. God wilde blijkbaar zelfs haar geloof niet accepteren als de prijs voor haar verlossing! Nu werd ze helemaal wanhopig. Want ze wist niets meer te bedenken wat ze nog kon doen.

Maar juist toen zij zo wanhopig was, hoorde ze die woorden: 'Wanneer Ik het bloed zie, zal Ik u voorbijgaan'. De Heilige Geest liet haar in die ogenblikken zien: het was God Zelf Die deze woorden eeuwen geleden had uitgesproken! Meteen begreep ze het enorme verschil tussen wat zij zag in het bloed van de Heere Jezus, en wat God erin zag.

Ze dacht: ja, God ziet zóveel waarde in het bloed van de Heere Jezus dat Hij mij voorbij zal gaan, en de verderver mij niet zal aanraken (zie Ex. 12:23).

Vanaf dat moment geloofde zij wat God gezegd had over het bloed van Christus. Sinds die tijd had die vrouw vrede door het bloed van Christus. En jij? Heb jij al vrede met God?

Charles Stanley